

Ο νέος Άγιος Καλλίνικος και η μνήμη θανάτου

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Ο Άγιος Καλλίνικος Επίσκοπος Εδέσσης είχε πάντοτε μνήμη θανάτου.

«Ενθυμούμαι κάποια Καθαρά Δευτέρα που από την Έδεσσα κατεβαίναμε στην Ιερά Μονή Αγίας Τριάδος, μου έλεγε: “πάτερ Δ. σκέπτομαι πόση προσπάθεια κάνουμε για να μάθουμε γραμματική, ορθογραφία, συντακτικό, κλήση ρημάτων κλπ. και όμως ένα ρήμα έπρεπε να ξέρει κάθε άνθρωπος να κλείνει. Φεύγω, φεύγεις, φεύγει, φεύγομεν, φεύγετε, φεύγουσιν. Εννοούσε τον θάνατο.

Να λοιπόν πως εξηγείται η προσοχή στην ζωή του. Η αγάπη του προς την Εκκλησία και η ευθύνη που αισθανόταν για την σωτηρία των ψυχών των Χριστιανών της Μητροπόλεώς του, ήταν που τον απασχολούσαν κυριολεκτικά. Ήταν στο έπακρο ανεξίκακος. Συγχωρούσε τους πάντες.

Ορισμένες φορές τον βρίσκαμε στενοχωρημένο από άλλους Ιερείς και μας έλεγε: Πώς παιδάκι μου να βάλω επιτίμιο, δεν μου το επιτρέπουν τα άσπρα μου γένια».

Πηγή: «Κόσμημα της Εκκλησίας», Μητροπ. Ναυπάκτου Ιεροθέου, εκδόσεις Ιεράς Μονής Γενεθλίου της Θεοτόκου (Πελαγίας)

Αλιευμένο από τη σελίδα Αναλόγιο στο facebook.